

Hispalen Decimarum.

5

Reu. Pater Venerabilis Societas IESU est, & debet dici mendicantis, non solum, quoad domos professas, sed etiam quoad Collegia, ad quod reduci videtur tota concertatio, licet enim Collegia fundentur, cum redditibus, tamen natura sua sunt vere mendicantia; ex quo nihil habent proprium de quo possint disponere, sed à Proposito Generali recipiunt, quod sibi videtur erogandum pro illorum sustentatione, & necessitatibus; quæ largitio est incerta, cum non possint dicere Scholares, seu collegiales, se habere aliquid certum pro certo usu, videlicet, victu, vestitu, fabrica, aut similibus, & incertum dicitur, quod dependet ab alieno arbitrio, aut voluntate, & non habet certam quantitatem, aut mensuram, *Cy. contr. 525, nom. 21. & 22.* & in hoc consistit substantia, seu essentia mendicantis, quando videlicet nihil habent certi, & pro necessarijs debent stare parati ad mendicandum, aut per modum publici quæstus accipere à Generali, mendicantes enim dicuntur, illi quando victum præbet incerta mendicantis *cap. 1. §. confirmatos de relig. dom. glof. in cap. vnico de excess. Pralat. lib. 6. & in cap. quorundam in verb. mendicantes de elect. in 6. Rebuff. super concord. de reg. ad Pralat. nom. in verb. mendicantibus.*

Idemque dicendum est de his, quæ retinent Scholares ex permissione superiorum, quia non habent usum, nisi dependentem à voluntate superioris, quod constat paupertatem religiosi, vt in hac Societate ex bulla Greg. XIII. firmavit Roa in Bononiæ. successione de Lania, 17. Maii 1641. coram Reuerendissimo Domino meo Bichio data in vltima responsione, & hoc est conforme, regulæ Societatis, quæ licet in initio foundationis collegiorum opus habuerit possessionibus tamen, natura sua fuit in ipso principio constituta in vera paupertate, & mendicantia, etiam quoad Collegia, quia de dictis possessionibus omnino necessarijs pro studijs, & sustentatione scholarium non possunt disponere, quod est abdicatum dominijs consistentis in Iure, & potestate de re propria ad libitum disponendi, quia rei suæ vnusquisque est moderator, & arbiter. *l. in re mandata C. mand.*

Propter quam rationem declarauit Sacra Congregatio, quod non reputat mendicanti sub qua viuunt fratres Sancti Francisci de obseruantia habere legata perpetuum pro expensis Capitularum Generalium; quæ declaratio fuit, etiam ab Urbano VIII. approbata ea ratione, quia huiusmodi legata habent per modum elemosinæ, & non possunt ad illa agere, vt bene *Did. de Cea in thes. terr. sanct. lib. 1. cap. 8. §. sexto*, quem sequitur *Sanct. de Melf. in comment. ad stat. & constit.*

S. Francisci cap. 6. stat. 9. ad finem uer. elemosyna perpetua, quod bene conuenit collegijs, quia non habent dominium, nec administrationē vti de rebus proprijs; imò, nec habent sigillum, arcam communem, aut faciunt collegium inter se; sed omnia dependent à parū superioris, nec etiā habet dominium, quod potius est penes Christum, seu Ecclesiam vniuersalem, vel penes Papam. *Rota decis. 81. num. 10. par. 5. rec.* neque enim possunt habere, non solum, quoad dominium, sed nec etiā quoad vsum aliter, quam à regula præscribitur. *Nauar. de vest. lib. 3. cap. 1. nu. 176. uersum aliaratione Rot. decis. 414. num. 36. p. 6. in recent.* Vnde cum regula tollat dominium, & administrationem collegijs, & Præposito, nedum dominium, sed etiā vsum in propriam vtilitatem, & necessitatem; hinc sequitur, quod huiusmodi bona, non repugnant mendicanti, & paupertati ab initio constitutæ in hac religione ex sua primæua regula, quæ omnia voluit dependere a largitione, & concessione Generalis, vt patet ex bulla *Pauli III. 25. S. 11. & Iulij III. 9. S. 10. & 11.* ibi retenta per Præpositum gubernatione, & administratione vsibus, & necessitatibus ipsorum scholasticorū applicanda, sic tamen, vt neq. ipsi studentes possint dictis bonis abuti, nec Præpositus, nec Societas professa in proprios vsus conuertere possit.

Nec obstat, quod domus professe, & collegia sint diuersæ naturæ etiā quoad mendicitatem, quam obseruant illæ in maiori perfectione, quod non sic est in collegijs, quæ fundari non possunt sine possessionibus, quia hoc prouenit ex natura rei, dum non possunt teneri studia publica, cum professoribus ad legendum, & scholaribus sine necessarijs, ad tale opus, & vestitum magistrorum, & scholarium, quæ si possent in totum deficere, nec esse deberet studium: ideoque est permillum habere possessiones, non vt proprias, & de quibus possint disponere, sed destinatas ad illorum necessitates, & vsus ex largitione superioris, iuxta constitutiones apostolicas, & regulam præcipientem omnes æqualiter esse mendicantes & paratos ad mendicandum, & in quo omnes conueniunt, & aliquid habere pro necessitatibus, sed dependens ab alterius voluntate, & arbitrio non repugnant paupertati religiose, nec mendicanti, vt bene *Rota in dicta Bononiens. de Zanis coram Domino meo Bichio*, & habere aliquid in communi non præiudicat mendicanti, & paupertati; imo cum illa se compari possunt *S. Antonin. in Summ. par. 4. tit. 12. cap. 4. S. 13. & S. 14. & facti extranag. Ioannis XXII.* quia quorundam *de verb. signif. & declarauit Clem. VIII. in Carmelitis Discalceatis*, quod collegia possunt habere bona in communi, & esse mendicantia.

Hinc cessat, quod dicebatur ex *Lexan. tom. 2. cap. 1.* quod concessum monasterio ratione paupertatis, nō potest dici concessum monasterio diuiti, quia collegia nō sunt in hoc casu, dū non habent diuitias proprias.

Præterea etiam, quod Collegia haberent possessiones, vt proprias quod expresse negatur, quia in contrarium sunt constitutiones, & regula adhuc posset illas retinere ex dispositione Concilij *Sess. 25. cap. 3. de regular.* & sic non esset sublata qualitas mendicantis ab initio constituta, quæ non tollitur per priuilegium postea superueniens, permittens habere possessiones. *Lap. allegat. 4. num. 4. Franch. in d. cap. confirmat. post num. 2. & nu. 4. in fin. de relig. dom. Felin. in cap. in presentia. n. 53. vers. & prædictis adde Lap. de probat. Rebuff. loco supra citato.*

Nec obstat, quod dicitur ex aduerso societatem renunciassè huiusmodi dispositioni concilij, ideoque illa se tueri non possit ad sustinendam mendicitatem, quia huiusmodi renunciatio fuit facta solum quoad domos professas, & illarum Ecclesias, non autem quoad Collegia, vt dicit *Barbos. de Iur. Eccles. lib. 1. cap. 43. nu. 85. post Sanch. super decalog. to. 2. lib. 6. c. 18. n. 11.* Imo quod Collegia vtiatur dispositione concilij dicit. *Suar. tom. 4. lib. 1. c. 9. sub nu. 11. fol. 519.* & dum vtiatur dicta dispositione concilij, hoc expresse conuincit ab initio fuisse mendicantes, quia alias dicta dispositione concilij non vterentur.

Sed tollitur omnis difficultas ex constitutione Pij V. 131. qui procedendo per viam declarationis dicit præpositum domos personas Collegia esse mendicantia, omnia enim æqualiter determinat verbum declaramus appositum in fine *S. vers. 9.* quod respicit omnia supra mentionata æqualiter ideoque determinare debet æqualiter iuxta regulam *l. iam hoc iure, ff. de vulg. & rogo ponderari dictum verbum declaramus appositum in fine. S. 3.* nam declarans nihil de nouo dat, sed aperit, quod iam erat executique, vt dici consuevit granum de spica & propterea in constitutione adiecta fuerunt illa verba fuisse fore, & esse ponderata in alia informatione, & Papæ attestatio probat etiam in præiudiciũ tertij, iuxta tunc allegata.

Nec applicantur exempla aliàs allata de Ecclesia ab initio libera, quæ si fiat de Iure patronatus istud semper erit ex priuilegio, prout etiam legitimatus erit legitimus ex priuilegio non autem de sui natura, quia Collegia ad initio semper fuerunt mendicantia, nec hoc ius habent ex priuilegio, sed ex sui natura, & constitutionibus, cū sint membra religionis mendicantis, quæ à suo capite in hoc substantiali discrepare non debent, vt in nostris terminis ratiocinatur *Mádof. de priu. ad instar. n. 26. & seq. to. 18. f. 135.*

Et omnia prædicta corroborantur ex sententiã lata in Camera, qua declaratum fuit Collegiis competere exemptionem à gabelis tanquam mendicantibus, quæ sententiã tanquam lata super statu facit ius *l. ingenuum ff. de stat. hom. Achill. dec. 5. de re iud. Rot. dec. 271. n. 2. p. 1. rec. & in Lucana iuris patronatus 26. Iunii 1623. coram be. me. Vbaldo & in Brittanorien. fidei comm. 24. Martij 1642. coram Reuerendiss. D. meo Bichio. Quare &c.*

C. A. Caiffottus Aduoc.

R. P. D.

CORRADO

**Hispalensium Decima-
rum.**

P R O

Veni Collegij Societatis IESV.

C O N T R A

Capitula.

4

Iuris
D. Caissotti.

R O M A E,
Ex Typographia Reu. Cam.
Apostolicæ. 1646.

Superiorum permissu.